

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 13.

Vydána dne 28. února 1935.

Obsah: (31.—33.) **31.** Nařízení, kterým se mění zákon ze dne 16. prosince 1927, č. 2 Sb. z. a n. z roku 1928, o ryzosti a puncovní kontrole platinového, zlatého a stříbrného zboží (puncovní zákon), a vládní nařízení ze dne 28. prosince 1928, č. 215 Sb. z. a n., kterým se provádí puncovní zákon (p. z.) a stanoví počátek jeho účinnosti. — **32.** Vyhláška o složení dalších ratifikačních a přístupních listin k Úmluvě o mezinárodním režimu námořních přístavů se Statutem, podepsané v Ženevě dne 9. prosince 1923. — **33.** Vyhláška o uložení ratifikační listiny Norska k Mezinárodnímu ujednání o vývozu koží, sjednanému v Ženevě dne 11. července 1928, a k Protokolu ujednání.

31.

Vládní nařízení

ze dne 8. února 1935,

kterým se mění zákon ze dne 16. prosince 1927, č. 2 Sb. z. a n. z roku 1928, o ryzosti a puncovní kontrole platinového, zlatého a stříbrného zboží (puncovní zákon), a vládní nařízení ze dne 28. prosince 1928, č. 215 Sb. z. a n., kterým se provádí puncovní zákon (p. z.) a stanoví počátek jeho účinnosti.

Vláda republiky československé nařizuje podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., kterým se mění zákony o mimořádné moci nařizovací ze dne 9. června 1933, č. 95 Sb. z. a n., a ze dne 15. listopadu 1933, č. 206 Sb. z. a n.:

Čl. I.

§§ 12, 26 a 33 zák. č. 2/1928 Sb. z. a n. se mění takto:

1. § 12 zní:

„(1) Puncovní kontrole nepodléhají:

a) přístroje a nástroje k účelům vědeckým, vyučovacím nebo léčebným, k výrobě živnostenské nebo průmyslové a výrobky z drahých kovů pro zubní lékařství;

b) veškeré státní mince, i když jsou součástíku předmětů z drahých kovů a jsou s nimi volně spojeny;

c) pamětní peníze, medaile a plakety ražené ve státní mincovně;

d) předměty staršího původu, které mají zvláštní uměleckou nebo kulturně-historickou cenu;

e) předměty smaltem úplně potažené;

f) pouhé obruby kamenů, perel, smaltu nebo mosaiky, u nichž váha zlata, stříbra nebo platiny má jen podřízený význam;

g) zlaté hroty k plnicím perům dovážené v dovozním styku s celní výhodou.

(2) Ve sporných případech rozhodují puncovní úřady o tom, zda zboží podléhá puncovní kontrole.

(3) Zboží platinové a zlaté do 2 g a stříbrné do 3 g celkové váhy nemusí býti opatřeno číslicí vyznačující jeho ryzost.“

2. § 26 zní:

„(1) Zboží s obsahem 250/1000 zlata podléhá úřednímu označování úřední značkou stanovenou vyhláškou ministra veřejných prací. Podrobné předpisy vydá vláda nařízením.

(2) Za úřední zkoušení a označování tohoto zboží vybírají se kontrolní a manipulační poplatky.

(3) Vláda určí nařízením výši kontrolních poplatků až do 150 Kč za 1 kg hrubé váhy tohoto zboží a výši manipulačního poplatku až do 10 h za každý samostatný kus zboží označený úřední značkou.

(4) Pro cizozemské zboží s obsahem 250/1000 zlata platí obdobně ustanovení § 23, odst. 2.“

3. V § 33 se odstavec 2 zrušuje.

čl. II.

§ 5 vl. nař. č. 215/1928 Sb. z. a n. se zrušuje.

čl. III.

Puncovní kontrole nepodléhá nepuncované zboží platinové a zlaté do 2 g a stříbrné do 3 g celkové váhy a nepuncované zboží s obsahem 250/1000 zlata, které bylo do 15. ledna 1935 označeno zásobní značkou (včelou) vyobrazenou ve vyhlášce ministerstva financí ze dne 18. února 1921, č. 74 Sb. z. a n., o platnosti nových úředních puncovních značek a o značce zásobní.

čl. IV.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr veřejných prací v dohodě s ministry financí, průmyslu, obchodu a živností, spravedlnosti a vnitra.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Černý v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Trapl v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Krčmář v. r.	Dr. Meissner v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Spina v. r.
Dostálek v. r.	Dr. Franke v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Šrámek v. r.

32.

**Vyhláška ministra zahraničních věcí
ze dne 13. února 1935**

o složení dalších ratifikačních a přístupních listin k Úmluvě o mezinárodním režimu námořních přístavů se Statutem, podepsané v Ženevě dne 9. prosince 1923.

Podle čl. 4 Úmluvy odevzdala Itálie u generálního tajemníka Společnosti národů dne 16. října 1933 svoji ratifikační listinu s výhradou, že

a) tato ratifikace se nevztahuje ani na italské kolonie ani na italské državy,

b) ani se v ní nebude viděti uznání žádné výhrady nebo prohlášení, jímž by se jakkoli omezovalo právo přiznané smluvním stranám článkem 12 Statutu.

Podle čl. 5 Úmluvy přistoupily tyto další státy:

Francie (dne 2. srpna 1932) s tím, že

a) si vyhrazuje podle čl. 8 Statutu možnost zastaviti rovné nakládání s obchodním loďstvem státu, který by sám podle čl. 12, odst. 1 zastavil rovnost nakládání ve prospěch vlastního loďstva,

b) podle čl. 9 Úmluvy nevztahuje se tento přístup na protektoráty, kolonie, državy ani zámořská území pod francouzskou svrchovností nebo správou;

Mexiko (dne 5. března 1934).

Vyhláškou touto doplňuje se vyhlášovací doložka Úmluvy a Statutu o mezinárodním režimu námořních přístavů, č. 64/1932 Sb. z. a n.

Dr. Beneš v. r.

33.

**Vyhláška ministra zahraničních věcí
ze dne 13. února 1935**

o uložení ratifikační listiny Norska k Mezinárodnímu ujednání o vývozu koží, sjednanému v Ženevě dne 11. července 1928, a k Protokolu ujednání.

Podle čl. 4 Ujednání uložilo Norsko u generálního tajemníka Společnosti národů dne 26. září 1930 svoji ratifikační listinu k Ujednání a k Protokolu.

Vyhláškou touto doplňuje se vyhlášovací doložka Mezinárodního ujednání o vývozu koží č. 138/1929 Sb. z. a n.

Dr. Beneš v. r.